

SÜMEG ÉS VIDÉKE

(SÜMEG-SZENT-GRÓT.)

TÁRSADALMI HETILAP.

A SÜMEGVIDEKI GAZDAKÖR ÉS A SÜMEGI NÉPBANK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden vasárnap.

HIRDETÉSEK: 2 hasábos poltör egyezri hirdetésnél 9 kr., többszöri hirdetésnél 7 kr. — Hivatalos hirdetéseknel minden szó 2 kr. — Bélyegdíj 30 kr. Hirdetések és díjak HÖRVÁT GÁBOR nyomdájába küldendők.

Előfizetési árak:	
Egész évre	4 frt.
Fél évre	2 frt.
Negyed évre	1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.	

Felelős szerkesztő:
BLES KÁROLY.
A kiadók nevében:
Lukonich Gábor dr.
Bárdi György dr. Darnay Kálmán.

A lap szellemi részét illető közleményeket a szerkesztőséghez kérünk.
Előfizetési pénzek **Darnay Kálmánhoz**, a kiadó hivatal főnökéhez küldendők.
Kéziratokat nem küldünk vissza.

A kaszárnya.

Városunk multjában nevezetes mulasztások történtek. A maradiság szelleme, mely a zöld asztal fölött lebegett, megölt minden reformot. A realiskolát a hetvenes évek elején államosítani akarták csekély hozzájárulással, de hát megütötte mellét a helyi patriotizmus szerencsétlen göggye: „Akkor a miniszter lesz az ur!” s az államosítás megbukott. Most fizetünk érte évi 4000 forintcskát. Az elemi iskolánál is csak úgy jártunk. S most? Égező kérdéssé váltott, hogy idegen támogatás segítsen rajtunk. Jelenben a létesítendő angol kisasszonyok intézetétől várják e segítségemet. A vásárljogot odakínálták 15.000 frtért. Nem kellett. Most fizetünk 20.200 frtot érte.

A kaszárnya ügye sem új s ha első tervezéskor jobban verik mellette a vasat s az intéző köröket jobban megnyerik az ügy támogatására, régen van kaszárnyánk.

Most mindezek miatt üthetjük a mellünket: mea culpa! Am a késő bánat nem használ. Talpra kell állani és szívvel lélekkel rajta lenni, hogy a multaknak mulasztásait bár nagyobb áldozatok árán is — helyreállítsuk.

A történet mulasztások pótolására kétszeresen ösztökél bennünket az a folyton növekedő pangás, amely városunkban az anyagi élet terén uralkodik. E pangásnak kiáltó képei lépten-nyomon szemünkbe tűnnek. Az adóalap évtizedeken által semmit sem emelkedett. Az eladó házakra nincs vevő, a kiadó lakásokra nem akad bérlő. Heti vásáruk

forgalma az utóbbi 5-6 év alatt a minimumra szállott alá. Sümeg elveszítette vonzó erejét vidékének, közvetlen környezetére is. Földmives osztályunk nem gyarapodott, kis iparosaink napról napra súlyosabb válság elé néznek s megfeszítő munkájok árán is az életfenntartás szizifusi küzdelmét vívják, és valóban csodálkozunk kell, hogy még többen nem esnek e súlyos életharc áldozatává.

És midőn fokról fokra sülyed anyagi erőnk, azoképpen emelkednek a magán- és közterhek. Ez a fordított arány ónsullyal nehezedik népünkre. A folytonos hanyatlásnak végső ideje, hogy utját szegjék. Szükséges, hogy a város ipari és kereskedelmi életében egyre nagyobbodó pangást megszüntessük, hogy gazdasági életünkbe eleven forgalmat vigyünk, ellenkező esetben mindig rohamosabban haladunk az általános elszegényedés lejtőjén lefelé!

Ennek gyógyítószerét sokan a haraszt értékesítésétől várják. Mi már leteszünk a reményről, hogy ezt az évtizedek óta vajdó ügyet a közel jövőben megoldják. Merült föl azonban egy másik üdvös eszme, melynek megvalósítása a mostani nehéz viszonyok javulásán sokat lendítené. Ez a kaszárnya ügye. A létesítendő kaszárnya révén hatalmas fogyasztó közönséggel gyarapodnék városunk. A földmivesek természetmennyei, az iparosok készítménye, a kereskedők árucikkéi számára a vevők megszapornálnak, s évről évre nevezetes összegek beszívásával emelkednék a közönség bevétele, javulna vagyoni helyzete s így könnyebben megbirkóznék azokkal a

terhekkal, melyeket úgy a családi élet, mint a község és az állam vár tőle.

De nemesak városunk lakosságával, hanem az egész vidék közönségével éreztetné üdvös hatását a kaszárnya. Sümeg újra viszsanyerné koncentráció erejét, a közvetlen vidék számára ismét jó fogyasztó piaccá emelkednék s a szomszéd községek lakossága bátran hozhatná be eladásra szánt terményeit, itt biztos és jó vevőkre találna. És ezzel mennyi időt, munkaerőt kimélnének meg!

A város közönségének tehát a vidék vezető embereivel karoltva, egybefogva kellene megtenni a szükséges lépéseket a kaszárnya elnyerésére.

E tekintetben különösen azokra a lelkes és buzgó férfiakra számítunk, akik a sümegvidéki gazdakörnek élén állva, eddigi munkájokkal is igazolták, hogy nemes buzgalommal karolnak föl minden oly ügyet, amely a város és vidék gazdasági emelkedését célozza. Innen-onnan a sürgős gazdasági munkának vége s beköszönt az idő, midőn fáradságot és időt szentelhetnek e városunkra és vidékére nagy hatású ügy gyakorlati megvalósításának kezdeményezésére.

A város képviselőtestülete azután hasonló buzgalommal karolja fel a nagytontossági ügyet s a helyzet magaslatára emelkedve, ne riadjon vissza semmi áldozattól, amelyet a kaszárnya létesítése megkíván.

A belefektetett tőke a város és vidék lakosságára gazdag kamatokat fog hajtani. Előre hát, szívvel-lélekkel, erővel és kitarással, hogy a kaszárnya, mely egyszer már

A te édes kis arcod . . .

(Heine).

A te édes kis arcod
A forró nyár maga,
De szíved rejtekeben
A tél hideg fagyja.

Ez, kedvesem, te nálad
Csak változásra vár:
A tél arcodra száll majd,
S szívedbe lesz a nyár.

Cuales la nina . . .

(Gil Vicente).

De már hogy is ne volna,
Ha rózsát tép titokba,
A kis leány szerelmes!

Egy kis leány a kertből
Rózsát lopott,
A kertész tőle mégsem
Kért zálogot;
Hisz, gondolá, szerelmes!

Stamborszky Iajos dr.

Ujvilági romantika.

— A SÜMEG ÉS VIDÉKE eredeti törtéje —
Írta: **Maróthi János.**

Mr. Samuel Brice, clevelandi cégnagyáros és következőképpen milliomos, egy napon a következő táviratot kapta:

„Fiam uton van. Magam nem jöhetek el a házasságkötésre, mert munkásaim lázonganak.”
James Wallace

Mr. Brice zsebredugta a táviratot és leánya szobájába ballagott.

A leánya éppen Hunternek *A proletárság jövője* című könyvét olvasta, midőn atyja belépett hozzá.

— Lucy, — mondá, — nemsokára itt lesz jövendőbelid. Fogadd nyájasan, mert atyja Montreal első embere és fűrészmalmi fejedelmi jövedelmet biztosítanak neki. Értettél? Atyusodnak most dolga van.

— Hogy ne értenék, öreg, — felelt Lucy. — Ugy lesz, amint parancsolod.

Evvél ismét olvasmányába merült az öreg pedig földszinti irodahelyiségébe szállította magát a liften.

Alig hogy mögötte bezárult az ajtó, Lucy felkacagott:

— Szegény atyus! Hogy igyekszik engem férjhez adni. Mintha manapság hopp-on maradt volna egy három milliomos leány.

Másnap megírt William Wallace, a kismélt vőlegény. Csinos, megnyerő külsője gentleman volt s ha hozzászámítjuk az öreg Wallace vagyoni állapotát, azt mondhatjuk, hogy Miss Lucy és Mr. Brice is meglehet vele elégedve.

Ennek a házasságnak érdekes története van. Egy napon Mr. Wallace az idős, levelet írt Mr. Bricenek, tizenöt év óta nem látott barátjának, melyben tudatja, hogy fia, William, nőszüni készül és Lucy-t véli legmegfelelőbb párjának. Egyszersmind kérdés intézett hozzá, mennyi hozományt ad leányával.

Mr. Brice a levélre kedvezőleg válaszolt és

levelezés útján csakhamar meg volt az eljegyzés.

A szegény Lucynak nem volt veto joga e dologban. Atyja ugyan minden levélváltásnál értesítette őt az ügyállásról, ami azonban csak formaszerep volt. Különben a kisasszony oly józan és engedelmes viselkedést tanúsított, hogy két órája szinte kipirult, valahányszor atyuskája őt a mátkasága részleteiről tudósította.

Mr. William Wallace először is bemutatkozott a leánynak és apjának, míg utóbbi tüstént ebédre invitálta meg őt s jó kedvében kezeit dörzsölgette. Nyilván az tetszett meg neki oly nagyon, hogy Lucy-je nem idegenkedik a derék fiatal urtól. Rövid idő alatt összeszoktak.

Ebéd után — melyben csak ők hárman voltak jelen — bizalmas társalgást kezdtek. Mr. Brice jövendő vejének anyagi állapotáról kérdészködött, melyről a szállongó hírek révén amugy is tudomása volt. A felelet kielégítette őt és szokatlan vig bangulata támadt. — Mindkettőtöknek van valamicskétek, — mondá tréfásan. — Anyi mindenestre, hogy éhen ne haljatok.

William eme izetlen megjegyzésre egy kérdést kockáztatott meg:

— Nos! És ha véletlenül nem volna egyebem, mint mérhetetlen szerelmem, — mi lenne akkor?

Mr. Brice csudálkozó arc kifejezést öltött magára.

— Mi lenne? — felelt büszkén. — Ilyen kérő még a házam tájékára se merjen lépni. De ne beszéljünk össze tücsköt-bogarat. Inkább határozzuk meg az esküvő idejét . . .

Elhatározták ennél fogva, hogy az mindjárt

a megvalósulás küszöbén állott, most kiküzdhető legyen. Minden lépés, melyet e célra tesznek, gazdag gyümölcsöket fog teremni népünk számára.

A város földjeinek bérbeadása.

Nem egyszer írtuk már, hogy nálunk a legtöbb ügy ötletszerűen merül föl, a képviselőtestület hamarosan rámondja az ament, annélkül, hogy vele érdemileg foglalkoznék s azután átengedi az előjárásnak: végezzon vele!

Szakasztott ezen módon történt a városi földek bérbeadásával is.

A legutóbbi városi gyűlésen Kondor József városbíró indítványára kimondták, hogy az összes földeket újra bérbeadják, s a bérbeadásra az előjárásról utasították. Az indítvány is, a határozat is helyes volt, mert évtizednél több ideje annak, hogy a földeket nyilvános úton bérbeadják. A kivételben azonban egyesekkel szemben súlyos hiba történt. Megfeledeztek arról, hogy egyeseknek a várossal szemben bérleti szerződésük van, amelyet a városnak tekintélni kell, mert már a város erkölcsi tekintélye sem engedi meg, hogy a szerződés megszegés vádját szemere vessék. Pedig ez a szerződés meg történt. Nevezetesen több bérletnek csak évek múlva jár le a szerződése. Az eddigi évek alatt a földet alaposan megjavították, s most, midőn munkájoknak és áldozataiknak hasznát látják, ime, kótyavetve alá vetik bérletüket.

Hát ez már még sem járja. Csunya dolog, mikor egy város 50-60 frtnyi haszonért önkényleg felbontja a szerződést egyszerűen azzal, hogy a földeket árverés alá bocsátja. Hova lesz a tekintély, a jog és törvény iránti tisztelet és becsülés az alsó néposztály szemében, midőn látja, hogy egy város egyszerűen sutbadolja, lábba tiporja azokat a törvényes jogokat, melyeket valakinek írott szerződése biztosít? Mert hát melyik intézmény legyen az igazságnak, a jognak, a törvénytisztelnek fényes példája a közönség szemében, ha nem valamely városnak erkölcsi testülete, melynek kifejezése a képviselőtestület és az előjárás.

Midőn a földeknek bérbeadását a képviselőtestület elhatározta, senki sem figyelmeztette a közgyűlést, hogy egyeseknek szerződése még nem jött le. Most ezek jogsérelmet és anyagi kárt szenvednek, ha az előjárásnak hibáját ki nem reparálják. Ajánljuk a károsult bérletieknek, nyújtsanak be megokolt kérvényt a képviselőtestülethez, ez bizonyára meghajol a szerzett jogok miatt s visszaállítja azokat az állapotokat, melyeket az illetőknek szerződésük biztosítanak; mert e testület bizonyára irántul fog attól, hogy egyeseknek súlyos jogsérelmehez hozzájáruljon.

A határozat hozatalánál megfeledeztek arról is, hogy az előjárás hány évre adhatja bérbe a földeket. Legcélszerűbb volna bizonyos ciklusokat állapítani meg. A mostani bérbeadási adjak annyira kevés, amennyire a leghosszabb szerződés szól, pl. háromra s akkor egyszerre lehetne ismét nyilvános árverés útján bérbeadásítani az összes földeket. Ha a ciklus közben egy-egy terület bérletét vesztené, úgy az új bérlet csak a ciklus végéig kapná meg területét. Így bizonyos időszakok keletkeznek s a képviselőtestületnek ezek végével mindig alkalma nyílnék, hogy a földek bérletével foglalkozzék.

A folyó hó 28-án megejtett bérbeadásnál másik fontos jelenség is merült föl. Két-háromszoros áron vették ki a földeket az eddigi bér-

összegekkel szemben. Népünk kapva kapott a bérleten, aminek szokatlannal élénk árverés lőn a következménye. Ez a jelenség újra eszünkbe juttatja az e lapokban már egyszer fölvetett indítványunkat, a Számárkertnek megvétele. Ismételtén föl hívjuk tehát a város képviselőtestületének figyelmét, hogy e megvétele kísérelje meg. A vásár mindenképpen előnyös volna városunkra nézve. Lehetne rövid és jó utat létesíteni a vasúti állomáshoz, a többi területet föl kell párcelláztatni s akár örökön eladni, akár bérbeadni. Így városunk alsó néposztálya az annyira óhajtott földhöz jutna s ezzel hasznos befektetést eszközölne a maga számára. Sőt előnyben részesülne a város mint erkölcsi testület is, mert akár az eladás, akár a bérbeadás dus kamatát hajtana a befektetett tőkének.

Visszatérve pedig a földek bérbeadásának történetére, ismételtén több körültekintést ajánlunk a város ügyeinek intézésében, mert úgy Hübelle Balázs-módjára még magánember viszonyait sem lehet intézni, annál kevésbbé pedig egy városéit.

A sümegi szőlőhegyen.

A mi szőlősgazdáinkra kétszeres sulyal nehezedik a fillokszera pusztítása. Első sorban tönkretesz a szőlőket, másodsorban a mi meszes talaj szőlőinkben sokkal nagyobb óvatosságot és szakértelemet kíván a letarolt területek beszőlősítése, mint egyébként.

Szőlőink mostani állásában a legfőbb teendő, hogy meglevő tőkénk életét, ameddig csak lehet, megnyújtsuk. Ez ok vezérelte egyik szőlősgazdánkat, Hladny Jánost, aki Tapolcáról átkérte Kessler Gyula polg. isk. tanárt a Balatonvidéki fillokszera ellen védekező egyesület titkárárt, hogy szőlőjét szemlélne meg. Kessler nemcsak az egyesületnek életű szelleme, hanem a balatonvidéki szőlőkultúrának lánglelkű apostola is. Évek hosszú sora óta lankadatlan buzgósággal harcol a balatonvidéki szőlők érdekében. Gazdag elméleti és gyakorlati ismereteivel, miket külföldön tett tanulmányutján is gyarapított, felhasználva a toll és az élő szó fegyvereit, küzd, harcol a szőlőkultúra érdekében, mely nemcsak egyes családok jólétének bőséges forrása, hanem rendkívül nagy nemzetgazdasági tőkét is képvisel.

Augusztus 28-án rándult át Sümegre. Délután megzenlelte Hladny Jánosnak, Luiszer Lajosnak, Talabér Károlynak és Pozsonyi Józsefnek szőlőjét. A vizsgálat közben egyre osztogatta nézős tanácsait. Estendőn, a vizsgálat után Hladny János barátunk vendégszerető hájlekánál gyűlt egybe a társaság. Itt a kellemes a hasznossal párosult, mert míg a szives gazda ismeretes magyar vendégszeretével látta el vendégeit, addig megnyitott Kessler bátyánk lelke s folyt ajkairól a szó, melynek minden hangja lelünkbe hatott. És amint rendkívül érdekes, zamatos és lebilincselő előadását hallgattuk, egyszerűsümmé meggyőzőlést szerztünk arról, minő rajongó szeretettel viseltetik ő népünk iránt, s minő lelkes apostola ő a szőlőkultúrának és szívének legforróbb vágya, felkelték legfőbb mániája, hogy e kultura iránt erős érdeklődést keltsen s ennek híveket toborozzon.

Előadásából különösen megragadta figyelmünket, hogy a fillokszera a sümegi szőlőket ellepve, legfőbb teendője a gazdának, hogy a még meglevő tőkét ameddig csak lehet, min den áron megtartani iparkodjék. Erre eszközöl den általános szabályt — természetesen — felállítani nem lehet, mert mindenkor a helyi körülmények szabják meg az eljárás módjait. a) A szőlőhegyen szőlőket minden 2-3 évben jó erősen trágyázni kell. c) A gazda szerető gondtal ápolja szőlőjét, mint a szőlő édes gyermekét. Adjon meg neki minden munkát alaposan és minél több veszedelem sújtja, annál nagyobb gondozásban részesítse. Különösen figyeljen arra, hogy a szőlő földjét jól megmunkálja, a kapálás ne csak egyszerű sarabolás legyen, mely csak a gyomot tarolja le, hanem a földet mélyre, meg is porhanyítsa d) Ha a szőlőt a fillokszera elpusztította, az újajalkotáshoz alapos szakértelem szükséges. Ismerje a gazda szőlőjének talajviszonyait s tudja, hogy minő fajta ígér sikert, mert némely talajban az amerikai vessző meg nem vállalja s kárba vesz a sok költség, munka és fáradság, melyet rá fordítanak. Különös figyelmet érdemel ez a meszes és oly változatos talaj sümegi hegyekben, hol egy-egy gazdának birtokán 2-3 féle talaj is mutatkozik.

A magyar nép iránti rajongó szeretete nyilatkozott meg akkor, midőn a jelenvolt szőlőművelőket lelkes szavakban arra biztatta, arra kérte, hogy szőlőjüket fenntartásában és újajalkotásában üdvös példánul szolgáljanak a zömnek, mert a népegyesrű fia csak annak hisz, amiről saját szemével meggyőződött; kérte őket, hogy legyen mindegyik a szőlőkultúrának egy-egy lelkes apostala s működésük nyomán áldás fakad a község népére is.

Rövidre fogott cikkünket mi azzal a kívánsággal zárjuk be, hogy minél többen és minél gyakrabban hallanák szőlősgazdáink Kessler Gyula tanárnak jó tanácsait, melyekben a szőlőkultúrának lelkes apostala nyilatkozik meg.

H I R E K.

— **Egyházi szentelések.** Ma, vasárnap reggel a fél nyolc órai mise után körmenet vonul a barátok terén levő Szentháromság-szoborhoz. Ennek megáldása után a körmenet kivonul a temetőbe, hol a kápolna mögött felállított új keresztet szentelik föl s utána a kápolnában mise lesz.

— **Évnyitás.** Az iskolákat megnyitó Venui sancte f. hó 5-én reggel 7 és fél órakor lesz a plebánia-templomban.

— **Zalavamegye törvényhatósága** őszi rendes közgyűlést folyó évi szeptember hó 12-én fogja megtartani, melynek egyik tüzetes tárgya a vármegyei tisztí fizetések rendezése tárgyában kiküldött bizottság javaslata és az ennek értelmében igénybe veendő törvényhatósági pótdíj kivetése feletti intézkedés lesz. A közgyűlésre felveendő egyéb tárgyak sorozatáról külön meghívó értesíti majd a törvényhatósági bizottság tagjait.

— **Meghívó.** A sümegi katolikus legényegyesület zászló alapjának javára a sümegi lövészársulat helyiségében f. hó 11-én tekeversenyyel egybekötött zártkörű táncmulatságot rendez. Kezdeté délután 4 órakor. Belépő-díj egy korona. Felülfizetéseket köszönettel fogad és hírlapban nyugtat a rendezőség.

— **Bucsu.** Azon jóbarátaim és ismerőseim, kiktől Sümegről való távozásom alkalmával az idő rövidsége miatt el nem búcsúzhattam, fogadják ezúton szívből jövő hálás köszönetemet irántam mindenkor tanúsított barátságukért és jóindulatukért. Győrött 1898. aug. 30. Nógrádi Jenő dr. kereskedelmi akadémiai tanár.

— **A keszthelyi Balatoni Múzeum-Egyesület** igazgató-választmányának első ülésén Lovassy Sándor dr. elnök többrendbeli bejelentés után bemutatta a vallás- és közoktatásügyi miniszterium leiratát, amellyel a múzeumok orsz. bizottsága javaslatára, a Balatoni Múzeum-Egyesület részére, természetrajzi gyűjtemésekre. 1898-iki állami segély címén száz forintot utalványoz a keszthelyi adóhivatal útján. Jelenti továbbá, hogy az összeget felhasználásig a keszthelyi takarékpénztárban helyezték el. Az ig. választmány az 1898-iki évi segélyt közönettel fogadja s a múzeum ügyének állásáról a múzeumok orsz. bizottságát részletesen megismertetni s vele az állami segélynek a további évekre való megállapítása ügyében létrehozandó összekötöttséssel előkészséget bizza meg. A Csák-féle gyűjtemény amnyi régészeti tárgyat mutat fel, hogy az kellőképen elrendezve, már egymagában véve is a nagyközönség számára megnyitható osztályt képezhet. Ez alapon az ig. választmány szükségét látja egy ideiglenes múzeum helyiség megszerzésének. Elnök úgy fekvésénél, mint biztonságánál fogva, legalkalmasabbnak vélné a Keszthely város tulajdonát képező s a régi gazd. tanint. épület emeletének sarokhelyiségét, amely egy teremről s 2 kisebb szobából áll. Az ig. választmány a szóban levő helyiségnek a múzeum ideiglenes céljaira való alkalmas voltát elismeri s megbizta az elnökséget, hogy Keszthely város képviselőtestületét keresse meg a nevezett helyiségnek a Balatoni Múzeum céljaira a folyó év ősztől számított 2 év tartamára, díjmentes, vagy méltányos bérösszegért leendő átengedéseért. A szabályszerű ügyvezetés céljából elhatározták, hogy iktató, burtorzati és eszközleltár, múzeumi szakleltárak, pénzkönyv és alapítványok könyve készíttessék. Ezzel megállapították a könyvek rovatait. Az elkészítettéssel az elnökséget bizza meg az ig. választmány.

Megállapították a tagsági jegyek formáját, a melyek elkészítését az elnökségre bízták. Kimondta egyúttal a választmány, hogy a folyó évi tagsági díjak és alapítványi összegek beszedése a tagsági jegyek elkészülte után azonnal kezdessék meg. Elhatározta a választmány, hogy Keszthely város előjárását megkeresi a múzeum javára 1896-ban tett 1000 koronás alapítványának eddig esedékes kamatai folyósítása ügyében. Az ülés folyama alatt Huszár Károly befizette 1000 koronás alapítványát; ugyanott adta a titkár, mint megbízott, Braun Pálné és Huszár Miklós 40-40 koronás alapítványi járulékait. Végezetül elnök bejelenté a közgyűlés óta beérkezett ajándékokat, a melyek szerint Grünhut Fülöp ig. vál. tag 21 drb. fenéki római ezüst és bronzpénzt, továbbá 45 drb. Cserszegegről származó régi magyar ezüst pénzt, továbbá néhány régi nyomtatványt, *Huc Antal* alelnök a Hévíz első térképét, *Kiss József* tanár egy régi georgikoni nyomtatványt, *Sparssam Pál* tanár egy 48-iki szabadsághárebani Keszthelyen szerepelt lándzsát, *Szós Mihály* prem. kanonok pedig 5 forintot küladományul az egyesületnek. Az adományozóknak az ig. választmány köszönetét fejezte ki. Ezzel

másnap fog végbenemni. Utánna pedig az ifju pár utra kel Mr. Wallechez, Montrealba, hogy annak áldását is átvegyék.

Az esküvő a páratlan vagyonhoz mérten fölötte egyszerűen folyt le. A lelkeszi hivatalból egyenesen haza utaztak, hogy félórai pihenés után megkezdjék utazásukat a másik örömapárhoz.

Brice Samuel előbb valami intő szöveget tartott a friss házásoknak, azután elintézte Williammal a hozomány kérdését.

Végre sikerült nekik kocsiba szállniok s a könnyező öreg úrtól érzékeny búcsút véve . . . megkezdődött a nászutazás.

Másnap Mr. Brice a következő sürgönyt kapta:

„Nevem Theodore Carthy és nem William Wallace. A *People* színház tagja vagyok és nem Wallace fia, aki nyugodjék békén apjával együtt. Mindkettő meghalt ezelőtt két évvel. A montreáli levelek megírását egy barátom vállalta magára. A lelkeszt megvesztegettük, hogy valódi nevemet jegyezze. Az ártatlan eselt végre kellett hajtatom, hogy birhassam imádott Lucymat. Mérhételten, tiszta szerelmemen kívül egy fillér vagyonom sem volt. Most már van: — nőm hozományja. Kérjük bocsánatát.

Szerető gyermekei:

Mr. és Mrs. Carthy.

elnök megköszönte a kitartó figyelmet, s a jó ügyet a jelenlevők figyelmébe ajánlva, az első igazgató-választmányi ülést berekesztette.

— **Adótárgyalás.** Sümeg nagyközség borítal és huszgyasztási adójának az 1899., 1900., és 1901. évekre való megállapítása felett a tárgyalás f. hó 6-án délután 2 órakor a város házában lesz, miről az összes italmérvők, mézárók és hentesek azon hozzáadással értesítettek, hogy a tárgyaláson a saját érdekükben megjelenjenek. — Sümeg, 1898. szept. 1. Kondor József bíró, Malomsoky János jegyző.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter *Udvardy Vince* zalaegerszegi polg. iskolai tanítót, okleveles rajztanárt a zalaegerszegi állami főgimnáziumhoz rendes rajztanárnak nevezte ki.

— **Megzavart betörés.** Óriási izgalmat keltett Nagy-Kanisán aug. 28-án délután az a hír, hogy betörték az adóhivatalban, amelyet azonban *Molnár Vendel* hivataloslag akarván kívül idejekorán sikerült még meggátolni. A vakmerő betörést fényes nappal követték el, de a tolvaj számításában egy kis hiba esett, a mi merész vállalkozását dugába döntötte. Az eset részletei a következők: A betörés vasárnap délután történt, mikor sem az adóhivatalban, sem a postán nincsen hivatalos óra. A betörő még a délelőtti folyamán elhelyezkedett az adóhivatal folyosóján a kályhalyukban és a hivatal végeztével rája zárták a külső nagy vasajtót, anélkül, hogy bárki is sejtette volna, hogy mi készül most majd a szobákban. A betörő az elért eredmény után itélve, azonnal munkához látott. Kabátját, cipőjét a kályhalyukban hagyta, de ennek az ajtaját alkulcsal nyitotta fel, aztán maga után újból bezárta belül. A második szobába nyílik a pénztár-szoba jól elzárt, keresztvasakkal ellátott nagy ajtaja. Ide igyekezett. Az erős vaspántot és a nagy lakatot tartó vastag horgos szegyet kellett előbb átvágnia, hogy a külső akadályokat elhárítsa. A négyöt ujjnyi vastag horgos-szegyet már majdnem teljesen átfűrészelte, mikor a külső folyosón pattogott a zárban a kulcs. *Molnár Vendel* hivataloslag a délutáni postát akarta a hivatalba vinni. Egész gyanútlanul nyitotta fel az ajtót, de hogy a kályhalyuk előtt elhaladt, feltűnt előtte, hogy az nincs rendesen elzárva, holott ahhoz már hónapok óta nem nyúlt senki. Feltárta az ajtót és csak akkor ámult el igazán, mikor a különös ruhadarabot ott meglátta. *Molnár* kisetett, hogy a posta folyosóról néhány ott álló más hivataloslag segítségére hívjon; mert nagyon rosszat gyanított. A megrémült ember ezzel fordult feléjük: *„Féjtek, baj van a hivatalban.”* Gyorsan felnyitották az ajtót és amint beléptek, látták, hogy egy ingujra vetkőzött meztelbas alacsony alak sebbel-lobbal szalad végig a hivatal három szobáján. Egyikük utánna ugrott, de a betörő nem találta. Az utolsó szoba legszélső ablaka tárva állott, azon ugrott ki a vakmerő. A betörő végigroholt a király-utcán, néhány magánkerékpározó nyomban utánna repült, de ezek egyiké sem látta, hogy mint néz ki és így még ők messze kinn az országúton keresték, ő addig benn a városban bujkált. A rendőrségtől is csakhamar többen kerékpáron indultak üldözésére ugyanazon az úton. A posta épület előtt persze azonnal óriási csődület verődött össze, kik az izgalom első pillanatában rémhírekkel traktálták a kíváncsiakat. A betörőt még a délután folyamán a Reichenfeld-féle udvarban a városház-utcában elfogta a házi szolga, mert ott akart meghúzódni. Hiányos öltözködéséről azonnal felismerte. A betörő neve: Sebők József, szentbalázi illetőségű és ugyanott lakó bognárlegény. A betöréshez kitűnően felszerelődött, a meglepetés pillanatában persze az összes szerszámokat otthagya a hivatalban. Kabátjában azonkívül néhány alkulcsot, egy csomó erős madzagot, egy darab gyertyát, harapófogót s egy zálog bekebelezési végzést találtak.

— **Igazolatlan mulasztások.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter az iparos- és kereskedő tanuló iskoláiban előforduló *igazolatlan mulasztások* tárgyában rendeletet bocsátott ki, melylyel elejét veszi a nagymérvű igazolatlan mulasztásoknak, szigorú ellenőrzésre utasítva a tanfelügyelőket. Felhívja a tanfelügyelőket, hogy a nevezett iskolák tanulóinak mulasztási ügyeit szigorúan ellenőrizze, a bizottságokat és ezek utján az igazgatót arra utasítsa, hogy az igazolatlan mulasztások ügyében a fennálló rendelkezések pontosan és felelőség terhe alatt alkalmazkojanak.

— **Villámütés.** Augusztus 29-én a reggeli órákban dühöngött vihar alkalmával Udvarnok községben a villám leütött *Hatvani József* lakó házába, s csakhamar négy gazdának összes épülete és takarmánya lángokban állott és leégett. A kár mintegy 3 000 frtra becsülhető. Szerencsére a leégett épületek mind biztosítva voltak.

— **Ismét léghajó.** Sűrűn vizitálnak a levegőt járó gömbök a mi látóhatárunk égboltja alatt. Nemrégiben adtunk hírt arról, amelyik *Lesence-Tomajon* szállott le, augusztus 30-án délután két óra után már ismét feltűnt egy léghajó a nap sugaras tiszta levegőben. Sokan szemléltek a gömböt, mely fényes fehér színűvel úgy lebegett előttünk, mint valami alantjáró nagy csillag. A látóhatár északi részén jelent meg, felhők magasságában s a Balatonnak tartva úgy 4 óra tájban tűnt el.

— **Eljegyzés.** *Úr Pál* sümegi fiatal törekvő iparos eljegyzte *Briher János* mexikói vendég-lősnök kedves leányát.

— **Államosítás.** Nagy-Kanisza város augusztus hó 27-én tartott közgyűlésén felolvasásra került a vallás- és közoktatásügyi miniszter által leküldött szerződési tervezet, a községi elemi iskolák állami kezelésbe vétele tárgyában, nemkülönben a városi tanács által kidolgozott és a közgyűlésnek elfogadására ajánlott szerződési tervezet, mely utóbbi annyiban tér el a miniszteri tervezettől, hogy a fűtés, állandó tisztogatás- és berendezésről, mit a miniszterium a város köteletségének akar meghagyni, a kincstár gondoskodik. A tervezetet elfogadták.

— **Lóverseny.** A pécsi 8-ik honvédtuszárezred Keszthelyen állomásozó II-ik osztálya f. hó 11-én d. n. 3 órakor a páhoki gyakorlóteréren lóversenyt rendez. Versenyszámok: 1. Sikverseny tiszti saját lovakon 1300 m. 2. Akadályverseny tiszti lovakon 3200 m. 3. Vadászverseny huszárok számára circa 4000 méter. 4. Akadályverseny tiszti saját lovakon 3200 m. 5. Vadászverseny altisztek számára 4000 méter. 6. Akadályverseny tiszti szolgálati lovakon 4000 m.

— **Meghívó.** A „Vespémi egyházmegyei rk. tanítótestület Keszthely-sümegi köre” Sümegen, az elemi iskola helyiségében, f. évi szeptember 22-én délelőtt 9 órakor fogja megtartani, melyre a kör összes tagjai és a tanügy iránt érdeklődők tisztelettel meghívattak.

— **Vasár.** A szeptember elsei országos vásár Szent-Gróton csendes lefolyású volt. A márhavásir még elég élénk volt, de a kirakó vásárban majdnem több volt az árus mint a vevő.

— **Verje meg az Isten, voretlen se hagyja.** ... Hogyan is van hát tovább? Kit is verjen meg az Isten? Hát bizony *Bognár József* zalabéri legény se tudta ezt a nótát tovább, míg meg nem tanították a folytatására: „ki a más babáját ekképp elragadja.” Hane n hit olyan alaposan meg is magyarázták neki a Horvát testvérek, János és József, hogy nincs az a főgimnáziumi „magyar nyelv és irodalom tanára” ki alaposabban megmagyarázta ennek a nótának irodalmi szépségeit. Igaz, hogy jó friss akadémikus és élesre fent emri bicskókkal illusztrálták irodalmi előadásukat, ugy, hogy szegény *Bognár József* kiesibe mult, hogy azt is meg nem tanulja, amit a legnagyobb elő tudósok se tudnak: mi van a siron tal? A nem minden hivatalos, azonban diploma nélkül működő professzorokat a szentgróti csendőrség vette vélt szárnnyai alá.

— **Vízbe fult.** *Kulesár János* ollári urodalmi kovácsnak hét éves fia, *Aladár*, játszás közben a Zalába fult. A szülők ellen gondatlanság címen megndították a vizsgálatot.

— **Tanítók gazdasági képezése.** *Kocsis Károly* sümegi kántortanító a pápai mezőgazdasági tanfolyamot kitűnő, *Szigethy Ödön* a sárvári tejjgazdasági tanfolyamot jeles sikerrel végezte el. Utóbbi szeptember 1-től 15-ig a keszthelyi kertészeti tanfolyamon vesz részt.

— **Bo:italadó biztosítása.** A m. kir. pénzügyminiszter 57368/98. sz. a. körrendeletet intézett a pénzügyigazgatóságokhoz, hogy a borítaladó és huszgyasztási adónak 1899., 1900. és

1901. évekre szóló biztosítása tárgyában használnak oda, hogy az államkincstár és a községek között felmerült tárgyalások akként legyenek vezetve, hogy minél több esetben kedvezőleg legyen megoldva a kérdés, vagyis a *tárgyú községek* kapják meg a bérletet.

— **A pálinka.** *Keringer Ferenc Gyömörey* János ukki földbirtokosnak gulyása augusztus 31-én reggel alaposan fölöntött a garatra a pál linkából. Gazdája korholta ezért a bagebulázott embert, mire ez gorombán visszafelelt. E miatt azután gazdája a szolgálatból elbocsátotta. Nagyon szívére vette ezt *Keringer*, kiment az ukki határszelen le. ő erdőre s ott szeptember 1-ére virradó éjszaka egy fára fölakasztotta magát. A keresésére indult testvére már csak a hullájára akadt rá a szerencsétlennek, aki ismét egy áldozata az ördög italának.

— **A regalitás.** Nem egy lap érzékenyen elbucszattatta a regalitást, melynek vastag pocokját piros öv fonja körül, hogy már ezáltal is kiválják alsóbbrendű szivartársai közül. A halotti beszédek, melyeket érzékeny kobli riporterek gyártottak a regalitás bekövetkező halálára, kárba veszttek. Ugyanis a dohányjövedekei központi igazgatóság nem fogja beszüntetni a regalitások gyártását s így azok tovább is forgalomban maradnak.

— **Facsetetek kiosztása.** A földmivelésügyi miniszter a következő felhívást teszi közzé: Az 1879. évi XXXI. törvények 165. §-ában megjelölt kopár és futóhomokterületek beerdősítését elősegíteni kívánván, felhívom azokat a birtokosokat, akik a jövő 1899. évben az állam részéről esetekben ingyen részesülni kívánnak, hogy 50 krajcáros bélyeggel ellátott folyamodványukat, az illető kerületi kir. erdőfelügyelőség-nél legkésőbb folyó évi december hó 15-éig annál is inkább adják be, mivel a később beérkező folyamodványok figyelembe nem vétetnek. A folyamodványban megjelölendő, hol, mely község határában, hány kat. hold nagyságu, melyik tulajdonhoz tartozó területet milyen fajú és hány éves csemetékkel önjait a kervényező beültetni, s továbbá, hogy a csemetek mily cím alatt, mely vasuti állomásra és a jövő év tavaszán vagy őszén szállítandók e? Együttal a folyamodó lakhelye is pontosan megjelölendő. A kopárok erdősítésére adandó csemetek termelési, kiemelési, csomagolási s a vasúthoz való szállítási költségeit az országos erdei alap fedezi, a vasuti gyorsárak szerinti szállítási díjat azonban — melyre nézve a haza vasutak mérséklést engedélyeztek — az átvétel alkalmával a kedvezményben részesített birtokos köteles megfizetni. Megjegyeztetik egyúttal, hogy amennyiben a rendelkezésre álló csemete-mennyiség megengegyi, vágásterületek felújítására is fognak adományoztatni csemetek; még pedig azou kis- és közepbirtokosok részére, akik kisterjedelmű és csekélyebb jövedelműségű erjeik fenntartásához a szükséges csemeteket a saját területükön és költségükön termelni nem képesek, épp úgy, mint a kopár területek erdősítésére ingyen, a vasuti szállítási költségek fizetésének kötelezett-sege mellett, a nagybirtokosok részére pedig ezenfelül még a csemetek árának megtérítése mellett engedtetnek át a csemetek.

— **Eljegyzés.** *Hoffman Sándor* csabrendeki kereskedő eljegyzte *Baner Cecilt* Letenyéről.

— **Iskolaigazgató.** A keszthelyi községi iskolaszék legutóbb tartott gyűlésén az iskolaszék a jövő évre is egyhangulag *Dary Lőrét* bizta meg az iskola igazgatásával, kiemelve, hogy az elmúlt évben mint ideiglenes igazgató a legnagyobb lelkiismeretességgel és buzgalommal vezette az intézet ügyeit.

— **Vetőmagvak.** (*Mautner Ödön tudósítása.*) Az őszi vetéshez szükséges magfélék n. m. *téli búkköny, téli barsó, homokbúkköny, bíborhere, Szent János-ross* folytatólag is élénk kereslet tárgyai es meglehetősen nagy mennyiségek kelttek el ezekből. Az érdeklődés most már here- és fűmagvak új termése felé irányul. Az Amerikából, Angol- és Franciaországból érkezett jelentések jó termésről szólnak. Amerikában a herének árfolyamai alacsony szintvonalon mozognak, amit annak jelül tekintenek, hogy jismét nagy mennyiségek fognak a kivitelt rendelkezésére állani.

Kérdezzük meg a házi orvost!

LEGKITÜNÖBB

4-15

ASZTALI VIZ!

KRONDORFI
SAVANYÚVIZ

MINT GYÓGYITAL

Minden hurutos bántalmaknál

legjobban ajánlva!

Kapható: Darnay Kálmán és Bereczky Gyula kereskedésében Sümegen.

— **A szőlősgazdák figyelmébe.** Felhívtnak mindazok a szőlősgazdák, akik kiméréssel vagy kismértékben való elárúttal nem foglalkoznak s mint ilyenek a közitaladó kedvezményes fizetése céljából az 1892. évi XV. t. c. 3. §-án alapuló igényüket f. hó 15-ig bejelenteni annyi- val inkább el ne mulasszák, mert a későbbi bejelentések a fent hivatkozott t. c. értelmében el nem fogadtnak. — *Sümege, 1898. szept. 1. Kondor József városbíró, Malomszky János jegyző.*

— **Lisztharmat.** A szőlőknek ez a betegsége a sümei hegyeken is fölépelt. Több gazda már hozzá is fogott a képporral való behintéshez. A lisztharmat elleni védekezésre a *Borszati Lapok* a következőt ajánlja: Azoknak, kik azért nem akarnak képporozni a lisztharmat ellen, mert félnek, hogy a kén a borba jutva kárt okoz — igazuk van, mert a kén tényleg rontja a bor ízét, kellemetlen lesz attól, — ha csakugyan bejut a borba. Eppen ezért a dolgot úgy kell végezni, hogy a bor se romoljék általa, meg a lisztharmat is pusztítsassék. *Ezt pedig úgy érjük el, hogy a képporozást 3-4 héttel végezzük a szüret előtt s nem oly későre hagyjuk, hogy a bogycok között megmaradt képpor alterálja borunkat.* Ha azonban a lisztharmat késői fellépte mégis az utolsó időre szorítaná e munka végzését, abban az esetben a kellemetlen ízét a tavasszal végzett lefejtés útján távolítjuk el. A képporozás idejét illetőleg ezt jegyezzük meg: *Végeztessék az első operáció tavasszal, midőn az első hajtások 10-12 cm. hosszúak. Másodszor a virágzás idején, vagy ha a szemek nyulserét nagyságuk. Harmadszor a bogycok szinesedése előtt egy héttel. S utóljára — mint mondtuk 3-4 héttel szüret előtt.* Ha tehát most végzik a képporozást, az október közepén szüretelt mustnak semmi káros mellékíze sem lesz.

— **Az időjárás szeptemberben.** Kellemesen hangzanak gróf Ledochowsky ismert csillagász időjárás-jóslatai a bekövetkezett szeptemberi hónapra. Szerinte, néhány zivartart eltekintve, nagyon szép ősz-előre számíthatunk. Ledochowsky prognózisa ugyanis szeptember havában a következő időjárás: 1-10-ig: állandóan szép és es forró időjárás, 14-22 szép, forró, felváltva zivatarokkal, 22-26-ig: zivatarok, különben szép és meleg, 27-30-ig: igen szép, száraz, meleg. Reméjük, hogy a Falb dicsőségére vágyó időjós jól olvasott a csillagokban, ámbár mindjárt az első szeptemberi napot igyekezettel sem lehet az „állandóan forró” jelzővel illetni.

— **Budapesti őszi gyümölcskiállítás.** Már említettük egy ízben, hogy az Országos Magyar Kertészeti Egyesület ez év őszén gyümölcs- és általános kertészeti kiállítás tartását határozta el és e tárgyban a földművelésügyi m. kir. miniszter támogatását kérte ki. Mintán *Darányi* miniszter a kiállítás támogatását kiállításba helyezte — az egyesület kiállítási bizottsága tegnap *Emich* Gusztáv elnöke alatt ülést tartott, melyben a programot véglegesen megállapították. E szerint a kiállítás f. évi október 9-16-ig fog tartani a Városligetben, a mezőgazdasági múzeum (Vajda-lunyadi várépület) helyiségeiben. A kiállítás súlypontja a gyümölcs és szőlőre van ugyan fektetve; de ki tognak állíttatni konyhakerti termények, virágok, virágkötési és díszítési munkák; végül pedig a gyümölcsfeldolgozására és értékesítésére szolgáló gépek és eszközök is. Ez utóbbi gépek kiállítása nemzetközi lesz, míg a többi tárgyak kiállításában csak magyarországi termelők vehetnek részt. A kiállítás célja: a pomológiai ismeretek gyakorlati terjesztése, továbbá a kertészeti érdekltség ébrentartása; másrészt alkalmat fog szolgáltatni arra is, hogy úgy a fővárosi fogyasztó közönség, mint a meghívott külföldi kereskedők is a termelőkötők közvetlenül szerezhették be teli szükségleteiket. Az idei év ugyan nem valami sikerült gyümölcstermő év az ország egész területét tekintve: mindazonáltal egyes vidéken szép gyümölcstermés mutatkozik, sőt a szilva- és dióból nagyobb kivételre való is akad. A kiállítás jutalmazására számos arany-, ezüst- és bronz-érem, továbbá különféle pénzdíjak állanak rendelkezésre. Már előre figyelmeztetjük tehát termelőinket és kertészeinket, hogy e kiállításban saját érdekükben minél többen és minél méltóbban vegyenek részt. A bejelentői leveket, megkeresésekre postafordulával küld az „Országos Magyar Kertészeti Egyesület” titkári hivatala (Budapest, IV. ker. Koronaherczeg ucca 16 sz. földszint) vagy az országos gyümölcsészeti miniszteri biztos a földművelésügyi m. k. miniszteriumban (Budapest, V. ker. nádor-uccai palota.)

606. sz. 1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel

közhírré teszi, hogy a sümei kir. járásbíró- róság V. 226/1 számú végzése által Z. Szt. Gróti takarékpénztár javára Mór János (Türj.) ellen 285 frt tőke ennek 1896. évi december hó 31. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 53 frt 60 kr. per- kötetég követelés erejéig elrendelt kielégi- tesi végrehajtás alkalmával bíróság lefog- lalt és 352 frt 80 kr-ra becsült butor, 2 hordo- bor, zenelőgep, sörfőző gép és hidasbol- álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a V. 226/2 1898. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszí- nen vagyis **Türjén leendő eszközöskére 1898. évi szeptember hó 10-ik napjának délelőtt 9 óraja** határidőül kiütetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly meg- jegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107 §-a értelmében a legtöbbet igérőnek becsaron alul is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108 §-ban megállapi- tott feltételek szerint lesz kifizetendő

Kelt Sümege 1898. évi aug. hó 22-ik napján.

Szidnai kir. bírósági végrehajtó.

3065 sz. 1898

Árverési hirdetményi kivonat.

A sümei kir. járásbíróóság mint tkvi

hatóság közhírré teszi, hogy csabrendeki takarékpénztár végrehajtónak Varga Bol- dizsár végrehajtást szenvedő elleni 750 frt. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az árverést a sümei kir. járásbí- róság területénlévő a dóbrőcei 17 számú tjk. 3/4 részben Varga Boldizsár, kiskoru Varga Kálmán és Vince 1/4 r. Varga Boldizsár és Kálmán 1/4 részben Varga Károly, Boldizsár Kálmán és kiskoru Varga Vince tulajdonul felvett I. 2 sor 61 hrsz. ingatlanra 2 fit; 4 1 sor 244 hrsz ingatlanra 194 frt 2 sor 3 hrsz 3 házszám ingatlanra 213 frtban ezen- nel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingat- lan **az 1898. évi október hó 19-ik** napján delelött 10 órakor **Dóbrőce** község házánál megtartandó nyilvános árverésen a meg- állapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ing- atlanok becsárának 10% at vagyis 20 kr, 19 frt 40 kr, 21 fit 30 krt, készpénzben vagy az 1881. 60 t. c. 42 § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333 sz a kelt I. M. rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikül- dött kezehez letenni avagy az 1881. LX. t. c. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervény atszolgáltatni

Kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság: Sümege 1898. évi július hó 13 ik napján.

Szerdahelyi kir. aljbíró.

Százokról a családotknak iszszák előszeretettel naponta a

Kathreiner-féle Kneipp-malátakávét.

Mentes a baktóvónak egészögre ártalmas alkatrészektől. Egyedül a Kathreiner-féle malátakávé az, mely annak illatát és kedvelt ízét magában foglalja. A Kathreiner-féle malátakávé étvágygerjesztő, könnyen emészthető, évek során átállították és gyermekekre nézve egyaránt hasznosnak bizonyult. Legkiválóbb pótléka a baktóvónak, valamint a táplálásra legmegtöbb vegyületke is annak. Tekintettel a egészségére és társadékoságra, a valódi Kathreiner-féle több egy háztartásból sem szabad hiányoznia. **Óvás az orvoktól és utószaktól.**